

NIERĘCZNY (2) *ai*

e prawdopodobnie jasne (tak w nie-).

sg n D nieręczn(e)mu (1). ◇ A nieręczn(e) (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Nie ręką wykonany; przen: 'duchowny, symboliczny' (2) :

*W przeciwstawieniach: »cielesny, ręczny ... nieręczny« (2): Tąkże ząlecił obrzezání przez Abráhámá y Moyżeszá/ wżákże obrzezání cielesne. Aliści mu ząs koniec vczyńił przez Iezufá y Páwłá/ lepiże serdeczne nieręczne nam zořtáwiwřzy *CzechRozm* 80v, 78v.*

*Wyrażenie: »obrzezanie (serdeczne) nieręczne« (2): tedyć ich [Żydów] pewnie y od obrzezowania ręcznego wolnymi vczyńił. Tedyć ie w iedność z pogány złączył? ktorzy będąć dąlekimi/ przezeń fie teź bliżkimi řtáli: y ku obrzezaniu nie ręcznemu z żydy weřpołek w Chrystufie przyřzli. *CzechRozm* 78v, 80v.*

*Cf **BEZRĘCZNY, RĘCZNY***

AK